

vil have let ved at trække Eskimoerne til sig, idet de blot behøver at betale dem højere Priser for deres Varer og sælge saadanne Varer til Eskimoerne, som disse særlig sætter Pris paa. Det synes nemlig her, som om man ikke har været opmærksom paa, at Handel med Eskimoerne ikke er tilladt Nordmændene efter denne Overenskomst. Da Frederik den Sjettes Land nu, efter hvad der siges, er lettere tilgængeligt, end man tidligere havde troet — jeg siger ikke, at det er bevist, men det paastaas fra troværdig Side —, saa kan man ikke fragaa, at der er en Mulighed for, at Nordmændene i Fremtiden kan gaa i Land dér, at de ogsaa kan oprette Stationer, og at det kan blive til Skade for Eskimoernes Livsvilkkaar. Men der er efter min Mening det mærkelige ved hele dette Forhold, at alle de Farer, som udmales af Overenskomstmodstanderne, er lidet sandsynlige, hvis Overenskomsten vedtages, men derimod er de langt mere sandsynlige, hvis Overenskomsten ikke vedtages. Thi Forholdet er det, at hvis Overenskomsten vedtages, kan Nordmændene kun have økonomiske Grunde til at gaa i Land og oprette Stationer, altsaa Grunde, som de hidtil har anset for utilstrækkelige, og den Kyststrækning, paa hvilken de faar Lov til at gaa i Land, bliver indskrænket. Hvis man derimod ikke vedtager Overenskomsten, bliver Forholdet helt anderledes, thi i saa Fald kan Besættelsen af Land fra norsk Side faa Betydning ved Afgørelsen af Spørgsmaalet om Højhedsretten, og derfor kan man tænke sig den Mulighed, at den norske Stat kan ønske at sætte sig fast dér, selv om det er økonomisk ufordelagtigt, og vi er ikke i Stand til at hindre det. Derfor kan jeg ikke se rettere end, at al den Talen om, hvad Nordmændene vil gøre til Skade for Eskimoerne, hvis Overenskomsten vedtages, nærmest er Fantasi, men jeg er bange for, at disse Fantasier kan blive til Virkelighed, hvis Overenskomsten bliver forkastet, thi i saa Fald kommer den norske Nationalfølelse til at spille med ind, og saa kan der blive virkelig Fare for Eskimoernes Livsinteresser. Derfor forekommer det mig som givet, at hvis vi ikke vedtager Overenskomsten, prissiger vi Eskimoerne paa hele Østgrønlands Kyst med Undtagelse af selve Angmagssalikstationen, men hvis vi vedtager Overenskomsten, og hvis vi fastsætter hensigtsmæssige Grænser for Angmagssalikdistriktet og for Scoresbysunddistriktet og træffer formaalistjenlige Bestemmelser til Beskyttelse af Eskimoerne Nord for Lindenovs Fjord, er det den Maade, hvorpaa Eskimoernes Interesser under de

nuværende Forhold bedst kan blive varetaget.

Derfor mener jeg, at Grønlændernes Interesser netop kræver Overenskomstens Vedtagelse. Det er i det hele taget min Tro, at vedtager vi Overenskomsten, vil den Hensigt, som begge Delegationer har givet Udtryk for, nemlig at forebygge Konflikt, hvor praktisk Mulighed for en saadan foreligger, ogsaa kunne naas, hvis vel at mærke de to Folk selv vil det. Nordmændene har kun virkelige Interesser paa Østgrønlands Kyst Nord for Scoresbysund, og deres Virksomhed dér vil ved Overenskomstens Vedtagelse kunne foregaa som hidtil uden Skade for Grønland, og saaledes at Faren for Sammenstød mellem danske og norske Interesser i Fremtiden vil blive minimal.

Saaledes mener jeg, at det rigtige Forhold er. Derfor tror jeg heller ikke, at en Drøftelse om den formelt juridiske Side af Spørgsmaalet, som har fundet Sted i det andet høje Ting, navnlig Spørgsmaalet om, hvem der har Jurisdiktionsmyndighed, hvis der opstaar Tvistigheder paa de Steder, hvor Nordmændene faar Lov til at gaa i Land, har nogen større reel Betydning. Efter de Oplysninger, som hidtil har foreligget i Sagen, ser mine Meningsfæller og jeg, saaledes som jeg nu har udviklet det, velvilligt paa denne Overenskomst. Men da det af Folketingsudvalgets Betænkning fremgaa, at der for dette Udvalg har foreligget nye Oplysninger, som synes at være af Betydning, maa vi, saavel som ogsaa af Hensyn til Forslagets store Betydning i det hele taget, anse det for ganske nødvendigt, forinden vi tager endelig Stilling i Sagen, at faa Lejlighed til at behandle den nærmere i et Udvalg for at faa alle de Oplysninger, som vi maa anse for nødvendige til Sagens fulde Belysning. Jeg vil derfor paa et senere Tidspunkt tillade mig at foreslaa, at et saadant Udvalg nedsettes.

Hermed skal jeg anbefale Forslaget til en velvillig Behandling i det høje Ting.

Jensen (Aale): Det foreliggende Forslag til Overenskomst med Norge angaaende Østgrønland har jo været Genstand for meget indgaaende Drøftelse. Der har været afholdt lukkede Møder, ført mange Forhandlinger i Folketinget, og Sagen har været meget indgaaende behandlet i Udvalg dér, ligesom man har diskuteret Spørgsmaalet i Pressen og i Partierne. Da Sagen nu tillige har faaet en saa indgaaende og saglig Fremstilling af den ærede sidste Taler, og da det af hans sidste Bemærkninger